

IX. *Sectariam itaq; Philosophiam* hoc nostro tractatu eam appellamus, quæ dogmata sua, imò haut raro docendorum etiam ordinem, ex unius Magistri aut Doctoris vel ore vel scriptis ita hausit pleraq; omnia, ut alia verius rectiusq; dicta nusquam repertum iri videatur ipsius asseclis, tantiq; sit Ducas authoritas, ut vel cœco prorsus obsequio antiquum Pythagoricorum *άνθες ἔφα*, tanquam demonstrationem palmariam, suis occinant perpetuò, imò ne latum quidem unguem à Præceptore se discessuros tantum non jurejurando confirmant, vel si (quod faciunt cordatiores) in uno altero-ve asserto, quod aut fidei Christianæ manifestè contrariatur, aut sanæ rationi nimis evidenter repugnat, aut experimen-to palpabili confutatur, Magistrum deseruerint, cœterata-men omnia non approbent tantum & extollant laudibus su-per alia ejusdem generis omnia, sed etiam contra diversum sentientes (sive illi similiter ex affectu nimio erga receptam apud suos doctrinam, in isthac eorumq; authorem impetuo-sius invehantur, sive citra partium studium aliqua minus re-ctè tradita modestè noteant) omnibus modis ita propugnant, ut satis ubiq; eluceat, eos non magis (aliquos etiam multò minus) de veritate eorum quæ dicta sunt, quam de authori-tate ejus à quo dicta sunt, & de sectæ suæ gloria, esse sollicitos.

X. Et hoc nostro quidem ævo, quod præsens institutum imprimis respicit, *αἰρέσεων* sive sectarum Philosophicarum triga celebratissima per Europæum orbem diffusa innotuit: Prima est *Aristotelica* à tot retrò seculis clarissima, sed in par-tes ut supra dictum divisa, quarum altera vetustior Græco-rum Interpretum ductum in Magistri hypothesibus expo-nendis sequitur, altera è Scholasticorum Commentariis ejusdem declarare mentem allaborat; adversa fronte pu-gnantes quam frequentissimè: Secunda recentior ac pronu-per nata, *Cartesiana* est, abusu hypothesium in Theologia apud Batayos imprimis famosissima: Tertiam hac paulo ve-tustio-